

Beantwoording van de vraag n.a.v. het artikel Gehechtheid is de groeibasis voor je kind

*Wat maakt het onderscheid tussen ADHD en hechtingsproblemen?
Klopt het als ik het zo lees: als het kind met liefdevolle aanraking, aandacht
en belangstelling, serieus nemen van gevoelens enz. bejegend wordt en
het reageert daar positief op, dan is er sprake van hechtingsproblemen?*

Door Caroline Penninga

Het onderscheid tussen ADHD en hechtingsproblemen is niet makkelijk te maken. Het gedrag van kinderen met ADHD en hechtingsproblemen lijkt soms op elkaar. Kinderen met hechtingsproblemen voelen zich van binnen **emotioneel onrustig**; ze zijn bijvoorbeeld bang in nieuwe situaties of zelfs in de vertrouwde situatie thuis en op school. Ze hebben innerlijk onvoldoende vertrouwen dat alles wel goed zal gaan. Dat maakt onrustig. Door die onrust gaan deze kinderen soms gedrag vertonen dat op ADHD lijkt: druk, impulsief, snel afgeleid, weinig geconcentreerd.

Bij ADHD lijkt er echter ook iets anders een rol te spelen. In **aanleg** heeft een kind moeite om zich rustig te gedragen, om zijn beurt af te wachten, om zich te concentreren. Hoe goed je aanpak van het kind ook is,

het zal altijd onrustiger en drukker zijn dan andere kinderen.

Als een kind in aanleg onrustig is, kan er trouwens wel in het contact tussen ouder en kind een hechtingsprobleem ontstaan. Het is voor de ouders moeilijker om een goed contact, goede gehechtheid op te bouwen met een kindje dat zich steeds van je afdraait als je het oppakt en niet op je schoot wil blijven zitten. Ouders kunnen onzeker worden waarom hun kindje toch zo onrustig blijft. En een kind kan die spanning aanvoelen en merken dat de ouders niet tevreden zijn over het gedrag van het kind. Als een kind denkt dat de ouders het 'niet goed genoeg' vinden, kan het zich uit het contact met de ouders terugtrekken of zich juist nog drukker gaan gedragen. Zo komen sommige ouders met hun kinderen in een negatieve

spiraal terecht: druk gedrag – een geïrriteerde reactie of straf – nog meer druk gedrag – nog meer irritatie en straf.

Om er achter te komen of er bij een kind nu sprake is van ADHD of hechtingsproblematiek, raad ik ouders altijd aan om te kijken of de band met het kind versterkt kan worden, zoals beschreven in het artikel. Bij sommige kinderen neemt dan de problematiek af en wordt een kind rustiger. De innerlijke emotionele onrust is afgenomen, omdat het kind bij de ouders veel (extra) veiligheid en geborgenheid ervaart en daardoor minder angstig is. Doordat er gewerkt is aan het hechtingsprobleem, is het ADHD-gedrag verminderd. Bij andere kinderen blijkt versterking van de band geen groot effect te hebben; zij blijven in aanleg en daardoor in gedrag onrustig. ●